

Maciej Pawłowski / Andrzej Morawiec

LAMAILA

widowisko taneczne w dwóch aktach i 19 scenach

24.03.2017, godz. 18:30	pokaz przedpremierowy
25.03.2017, godz. 19:00	I premiera
26.03.2017, godz. 19:00	II premiera
28.03.2017, godz. 18:30	premiera z Expressem
29.03.2017, godz. 11:00	
30.03.2017, godz. 11:00	
31.03.2017, godz. 18:30	
01.04.2017, godz. 18:30	
02.04.2017, godz. 17:00	

Libretto tego czarodziejskiego widowiska tanecznego napisała Liwia Pawłowska, muzykę z kolei skomponował Maciej Pawłowski. Historia mówi o wydarzeniach dziejących się w Krainie Dnia i Nocy, gdzie główna bohaterka, Księżniczka Dnia – tytułowa Lamaila – zostaje nagle w środku nocy obudzona przez śmiesznego stwora mieszkającego w głębinach bagna – Mr. Gulgacza. Lamaila dzięki pełni księżyca... zakochuje się w Księżciu Nocy – Namadilu. Kiedy wszyscy są pewni, że ta para nigdy się już nie spotka, wydarzenia przybierają nieoczekiwany obrót.

Muzyka utrzymana jest w disney'owskim stylu, z dużą ilością pięknych melodii. Znaczna część materiału muzycznego została zinstrumentowana przez samego mistrza gatunku, najbardziej znanego w Polsce kompozytora muzyki baletowej – Bogdana Pawłowskiego, którego KRÓLEWNA ŚNIEŻKA od 40 lat święci triumfy na scenie Teatru Wielkiego w Łodzi. I wszystko wskazuje na to, że LAMAILA może zdetronizować „królową” pod względem popularności.

Bilety w zależności od terminu i strefy:

32-90-100 zł premiera I

32-65-75 zł premiera II

następne spektakle:

27-40-45 zł ulgowe

32-45- 55 zł normalne

REALIZATORZY

muzyka	Maciej Pawłowski
libretto	Liwia Pawłowska
teksty piosenek	Anna Nowak-Otto

reżyseria	Maciej Pawłowski
choreografia	Andrzej Morawiec
kierownictwo muzyczne	Tadeusz Płatek
instrumentacja	Bogdan i Maciej Pawłowscy
dekoracje	Grzegorz Policiński
kostiumy	Anna Chadaj
reżyseria światła	Tomasz Filipiak
reżyseria dźwięku	Paweł Zawadzki
animacje	Tomasz Grimm

Paproć, projekt kostiumu: Anna Chadaj

producent	Łukasz Mitka
przygotowanie wokalne	Dariusz Grabowski
asystent choreografa (dzieci i młodzież)	Iga Marszałek
konsultant ds. akrobatyki (dzieci i młodzież)	Sebastian Błaszczuk
asystenci kostiumologa	Agata Malinowska Elżbieta Panek-Szewczyk
inspicjenci	Anna Krzemińska Andrzej Kowalik

OBSADA

Kaya	Kaja Mianowana / Krystyna Zajkowska
Marti	Martin Fitch / Maciej Tomaszewski
Lamaila	Alicja Bajorek / Minori Nakayama
Namadil	Nazar Botsiy / Maciej Pletnia
Sługi Lamali	Izabela Barbacka, Gloria Studer, Yuki Itaya, Dawid Kucharski, Paweł Kurpiel
Sługi Namadila	Julia Sadowska, Bogumiła Szleńczyk, Riho Okuno, Bartosz Białowąs, Tomu Kawai
Kwiaty	
Floritissima	Valentyna Batrak
Florentissima	Lydie Boutfeux
Falentissima	Claudia Elvetico
Malatissima	Aleksandra Gryś
Wijatissima	Aneta Kosmowska
Hejatissima	Monika Maciejewska-Potockas
Alotissima	Matylda Molińska
Emetissima	Boglarka Novak
Lamotissima	Sakurako Onodera
Gajotissima	Luna Othnin-Girard
Gijotissima	Adrianna Stępień
Wymatissima	Karolina Urbaniak
Zwierzęta	
Dominos	Lidia Kolbus
Domakros	Kinga Łapińska
Amedines	Sebastian Błaszczuk
Afalokas	Radostaw Grzanka
Avimedes	Jan Łukasiewicz
Gamenados	Dominik Senator
Afikalos	Koki Tachibana

Zwierzę, projekt kostium: Anna Chadaj

Sawora	Ekaterina Kitaeva-Muśko / Laura Korolczuk
Sługi Sawory	Gintautas Potockas, Kyrylo Shcherban
Kukłaki	
Kukaki	Alicja Bajorek / Minori Nakayama
Kekeki	Karolina Jaremko
Kekuki	Ewa Kowalska-Brodek
Kakyki	Aneta Kosmowska
Kukeki	Monika Maciejewska-Potockas
Kakaki	Boglarka Novak
Kykaki	Julia Sadowska
Kukuki	Bogumiła Szleńczyk
Kakuki	Grzegorz Brożek / Wojciech Domagała
Kekiki	Tomu Kawai
Kikeki	Nazar Botsiy / Maciej Pletnia
Gulgacz	Grzegorz Brożek / Wojciech Domagała
Żony Gulgacza	
Duguruga	Dominik Senator
Karugana	Koki Tachibana
Meduzy	
Borkama	Valentyna Batrak
Lawrinta	Lydie Boutfeux
Mindaoza	Claudia Elvetico
Grapelna	Matylda Molińska
Rukteoza	Luna Othnin-Girard
Siemanoa	Adrianna Stępień
Mikreota	Karolina Urbaniak
Harrat	Julia Orlikowska* / Emilia Szuwalska*, Krzysztof Pabjańczyk, Gintautas Potockas / Kyrylo Shcherban
Robociaki	Oliwia Bakalarz / Weronika Cicherska, Aleksandra Gryś

Kubikusy

Hunalag	Claudia Elvetico
Hanalog	Lidia Kolbus
Hinagi	Aneta Kosmowska
Hunaka	Kinga Łapińska
Henati	Matylda Molińska
Hymeki	Boglarka Novak
Hodumi	Luna Othnin-Girard
Hewagi	Sakurako Onodera
Humula	Wiktor Krakowiak-Chu
Hanati	Jan Łukasiewicz
Hedimi	Krzysztof Pabjańczyk
Helogi	Dominik Senator
Hunaki	Koki Tachibana
Hreneles	Justyna Kozulska
Hranolak	Marzena Lesiak-Batko
Hrinomok	Andrzej Molenda

Paproć

	Agnieszka Dzikowska, Iwona Drzymala, Aleksandra Gryś, Ekaterina Kitaeva-Muśko / Laura Korolczuk, Justyna Kozulska, Marzena Lesiak-Batko, Sakurako Onodera, Adrianna Stępień, Karolina Urbaniak, Andrzej Molenda
--	---

Planety (duże)

Alicja Bajorek / Minori Nakayama, Wiktor Krakowiak-Chu,

Planety (małe)*

Justyna Adamczyk, Wiktoria Baraniak, Nicole Bolda, Magdalena Bożyk, Emilia Cichoń, Nicole Czajka, Karolina Graca, Oliwia Karczmar, Karolina Kresowska, Aleksandra Muras, Wiktoria Sękowska, Patrycja Sujecka, Maria Szczerbiak, Adam Piętowski

Gilgolaki*

Bonot	Adam Piętowski
Braga	Marta Duszyńska / Patrycja Sujecka
Dayda	Nicole Czajka

Drumma	Julia Nawrocka / Maja Trybus
Famia	Zuzanna Wasiak
Garya	Maria Lenczewska
Giwik	Wiktoria Baraniak / Magdalena Bożyk
Kimi	Maria Szczerbiak
Lari	Jagoda Bednarek
Latja	Aleksandra Muras
Linzo	Aleksandra Golan / Julia Nowak
Loki	Emilia Cichoń
Mitya	Oliwia Karczmar / Karolina Kresowska
Ratio	Olwia Bakalarz / Weronika Cicherska
Sargia	Julia Orlikowska / Emilia Szuwalska
Walow	Justyna Adamczyk
Walsa	Nicole Bolda
Wini	Karolina Graca
Winre	Wiktoria Sękowska

Koniki morskie (akrobaci) Sebastian Błaszczyk, Radosław Grzanka

Ukwiaty Justyna Kozulska, Marzena Lesiak-Batko, Andrzej
Molenda

Syreny Agnieszka Dzikowska, Iwona Drzymala

Astronom Marcin Ciechowicz / Tomasz Kata (EC1)
orkiestra Teatru Wielkiego w Łodzi

* uczestnicy projektu edukacyjnego LAMAILA

Gilgolak, projekt kostiumu: Anna Chadaj

LAMAILA

muzyka - Maciej Pawłowski

libretto - Liwia Pawłowska

AKT I

Przebudzenie Lamaili

O świcie w Wielkim Lesie, przepętnionym nieskończoną ilością dziwnych, ale zarazem pięknych roślin i kolorowych stworzeń różnych rozmiarów, zaczyna budzić się życie. Kiedy Słońce powoli wynurza się zza horyzontu, kwiaty witają nowy dzień, prezentując swój zmysłowy taniec. Na środku polany, w liściach górującej nad nią wielkiej rośliny, ukryte jest mieszkanie Księżniczki Dnia. Lamaila pogrążona jeszcze w błogim śnie, ukazuje się na polanie wraz z pierwszymi promieniami. By ją obudzić, kwiaty tańczą dookoła niej, delikatnie muskając ją płatkami. Kiedy im się to w końcu udaje, postanawiają na wszelkie możliwe sposoby zaprosić Księżniczkę do wspólnej zabawy. Wciąż jeszcze zaspana Lamaila rozgląda się dookoła, wita z kwiatami, po czym spogląda w górę w stronę wschodzącego zza horyzontu słońca.

Kąpiel Lamaili

Na ramieniu Księżniczki siadają dwa kolorowe ptaki i wytrącając ją z zamyślenia zapraszają do wspólnej kąpieli w pyłkach kwiatów. Lamaila zlatuje ze swojej bańki wprost do ukrytego wśród zarośli stawu, w przy którym teraz tańczy wraz z kwiatami i leśnymi zwierzętami. Na koniec rozkosznej zabawy z wielkiego kielicha żółtego kwiatu wypływa strumień złotego nektaru, w którym Lamaila bierze kąpiel. Ptaki odlatują.

Sukienka Lamaili

Po pachnącej kąpieli Lamaila ubiera się w piękną suknię, wykonaną z różnokolorowych płatków ofiarowanych jej przez kwiaty. W Wielkim Lesie zaczyna się dzień powszedni. Różne stworzenia podchodzą do źródła, aby się napić, jedne zbierają płatki kwiatów, a inne plotą z roślin kolorowe liany. Lamaila z powrotem frunie do swojej bańki i zasiada na tronie. Z tyłu na chwilę pojawia się Sawora – czarny motyl. Jedynie na jej twarzy nie widać uśmiechu.

Taniec Gilgolaków

W koronach drzew gałęzie zaczynają się lekko poruszać. Wyłaniają się z nich Gilgolaki – zabawne leśne stworzenia; jedne są grube, inne chude, niektóre są małe, jeszcze inne duże. Gilgolaki zazwyczaj nie grzeszą urodą, lecz wszystkie zdają się tryskać pozytywną energią. Mają niewielkie skrzydła, którymi niezdarnie poruszają, próbując wzbić się w powietrze, co jednak nie wychodzi im to najlepiej. Leśne stworzenia

uwielbiają figle. Ich ulubioną zabawą jest zjeżdżanie z liści, skoki po gałęziach drzew, taniec i akrobacje, które wykonują w dość nieporadny sposób.

Lamaila darzy Gilgolaki sympatią i z rozbawieniem obserwuje ich codzienne zabawy, dziś jednak nie ma ochoty na wspólne psoty. W głębi duszy tęskni za czymś niezwykłym i nieznanym – za miłością. Nie wie jeszcze do kogo, ale czuje się – pomimo tylu przyjaciół – samotna. Stworzenia próbują pocieszyć Księżniczkę i zwrócić na siebie jej uwagę. Przepychają się przy tym i rywalizują o to, aby być jak najbliżej niej i wzbudzić jej zainteresowanie. Dochodzi między nimi nawet do kłótni. Wreszcie Lamaila przytacza się do ich igraszek. Całą sytuację z ukrycia obserwuje Sawora, którą irytuje szczęście Lamaili i wszechobecna radość mieszkańców polany.

Nadejście nocy

Wyczerpana psotami Gilgolaków Lamaila staje się śpiąca i zaczyna coraz częściej ziewać, jest tak zmęczona, że nie ma nawet siły wspiąć się do swojego domu. Na szczęście nadlatują ptaki i pomagają Księżniczce w przygotowaniach do snu. Słońce powoli gaśnie i chowa się za horyzont – nastaje ciemna noc. Lamaila zamyka się w swojej kuli i zasypia. Pozostali mieszkańcy polany odpoczywają w czułych objęciach płatków kwiatów, tak aby nie przeszkadzać Księżniczce. Tymczasem mały Gilgolak Giwik, którego cały czas rozpiera energia, przegląda się w jeziorze. Pojawiają się planety.

Taniec Mr. Gulgacza

Giwik zauważa niewielkie pęcherzyki raz po raz wyskakujące na tafli wody. Wystraszony obserwuje bąbelki, które teraz zaczynają rosnąć. Jeden z nich powiększa się nieustannie, aż w końcu pęka, czemu towarzyszy głośnie gulgót. W tym momencie w stawie pojawia się para oczu, która wystaje znad powierzchni wody i uważnie rozgląda się dookoła. Przerażony Giwik chowa się w popłochu, jednak po chwili zaciekawiony znów wychyla głowę z ukrycia i przygląda się oczom tajemniczego, paskudnego przybysza.

Tymczasem z wody wynurza się już cała postać otyłego i obślizgłego stwora. To Monsieur Gulgacz, który pomimo mało zachęcającego wyglądu, jest bardzo sympatycznym i dobrodusznym jegomościem. Z uwagą obserwuje otoczenie sprawdzając, czy aby na pewno nikt go nie obserwuje. Kiedy dociera do niego jakiś szmer nerwowo się obraca i dostrzega czającego się Giwika, którego czym prędzej przegania. Mały Gilgolak turla się i znika w gęstwinie.

Planety powoli przesuwają się po niebie.

Gulgacz wylazł ze swojej sadzawki, by na brzegu, przez nikogo niezauważony, móc oddać się swojej pasji jaką jest taniec. Wstydzi się jednak swoich niezgrabnych ruchów, więc dopiero upewniwszy się, że jest już sam, rozpoczyna swój niezdarny, ale zarazem uroczy popis. Zatracać się w tańcu zahacza o bańkę ze śpiącą w środku Lamailą, która budzi się w środku nocy. Gulgacz ucieka w popłochu.

W tym samym momencie następuje koniunkcja wszystkich planet.

Polana w nocy

Jest noc i Lamaila powinna ponownie szybko zasnąć, jednak światło ustawionych w jednej linii planet jest tak silne, że zastępuje niezbędne do życia Księżniczki słońce i nie pozwala jej udać się na dalszy spoczynek. Lamaila początkowo jest przestraszona, ale ciekawość jest silniejsza niż strach. Polana, na którą patrzyła za dnia, w nocy wydaje się zupełnie inna. Tajemnicza, nie tak radosna, ale zarazem jeszcze bardziej interesująca. Księżniczka nie może oderwać wzroku od pięknego tańca gwiazd i planet. Gilgolaki przyglądają się ukradkiem całemu zajściu.

Nocny taniec Lamaili z Księciem

Jedna z gwiazd na tyle się zniża, że widać na niej tajemniczą postać, która po chwili schodzi ze swej gwiazdy i pojawia się na polanie. To Księżę Nocy – Namadil. Gwiazdy i Planety natychmiast otaczają Księcia, ale on nie zwraca na nie uwagi. Dostrzega Lamailę i ulega jej czarowi. Zaprasza Księżniczkę Dnia do wspólnego tańca. Lamaila jest zaskoczona, ale zarazem niesłychanie szczęśliwa. Całą sytuację obserwuje z ukrycia Sawora. Patrzy z zazdrością na szczęście tych dwojga. Młodzi stoją na polanie wpatrzeni w siebie. Wszystko zamiera w bezruchu, a oni rozpoczynają swój taniec. Najpierw nieśmiało, poznając kroki i bacznie się obserwując, potem gwałtowniej i bardziej ekspresyjnie wirują w świetle księżyca, unosząc się w powietrzu. Namadil przytula Lamailę. Zachwyceni sobą nie zauważają, że zza horyzontu nieśmiało wygląda słońce. Kiedy Księżniczka odwraca się, aby pocałować księcia, on znika w świetle dnia wraz z odchodzącą ostatnią z gwiazd. Lamaila zostaje sama. Odlatuje z powrotem do swojej bałki.

Smutek Lamaili

Gilgolaki, które przyglądały się z dołu całemu zajściu, schodzą się na polanie. Czując ich wzrok na sobie, Lamaila ze smutkiem w oczach spogląda na nie. Te natychmiast bezradnie odwracają głowy i wracają do swoich codziennych czynności. Księżniczka bezskutecznie szuka swojego wybranka. W końcu siada pod kwiatem paproci i zaczyna płakać. Serce Lamaili należy do Namadila. Niestety, Księżę za dnia śpi, z kolei Lamaila wraz z nadejściem nocy oddaje się w ramiona Morfeusza – przez co nigdy nie mogą się spotkać ponownie...

Oświadczyły Mr. Gulgacza

Gilgolaki chcą pocieszyć Księżniczkę i postanawiają znaleźć dla niej innego kandydata na męża. Giwik przyprawia Mr. Gulgacza. Kiedy pojawia się odrażający jegomość, pozostałe stworzenia wystraszone jego obecnością chowają się w popłochu. Tymczasem Gulgacz szelmowsko uśmiecha się do Lamaili i wyciąga bukiet „kwiatów”, którym jest w niczym go nie przypominający pęk wodorostów. Obserwujące całe zajście stworzenia pękają ze śmiechu, ale to dopiero początek zabawnych zdarzeń. Kulminacja następuje w momencie, gdy Gulgacz rozpoczyna przed Księżniczką swój niezgrabny taniec, który starał się dopracować ostatniego wieczoru. Ponieważ ten mu nie wychodzi, zaprasza wszystkich do swojego Podwodnego Królestwa. Tam – ku wielkiemu zaskoczeniu wszystkich – okazuje się, że mieszka wśród pięknych

wodnych stworzeń, które mu we wszystkim usługują. Na końcu klęka przed Lamailą prosząc ją o rękę. Jego starania jednak nie robią na Księżniczce żadnego wrażenia. Ona miłością darzy już tylko Namadila i nic nie jest w stanie tego zmienić.

Sen Lamaili

Lamaila z dnia na dzień staje się coraz z bardziej smutna. Smutek potęguje świadomość fatalnej sytuacji w jakiej się znajduje i brak możliwości jej rozwiązania. Zły nastrój udziela się także innym mieszkańcom polany. Pragnąc chociaż przez chwilę być samą, z dala od niechcianych adoratorów, ucieka w gęstwiny lasu. Zdaje sobie sprawę, że niebawem zapadnie noc, dlatego rozgląda się z utęsknieniem za Księciem. Wie jednak, że będąc stworzeniem dnia, nie jest w stanie egzystować nocą – ten jeden jedyny raz, kiedy spotkała się z Namadilem, był wybrykiem losu, a następna koniunkcja planet będzie dopiero za kilkaset lat.

Lamaila walczy ze snem jak długo tylko może. W końcu usypia znużona na środku polany. Księżniczka śni, a w swej sennej wizji ponownie tańczy z Namadilem. Na polanie pojawia się Sawora, która podgląda sen Lamaili. Jest świadoma faktu, że ta wizja może być snem proroczym, musi więc za wszelką cenę przeszkodzić spotkaniu bohaterów. Czarny Motyl postanawia porwać Lamailę.

Porwanie Lamailii (Noc)

Sawora zwołuje Kukłaki – czarne, włochate, skrzydlate stwory – które przygotowują sieć do porwania Lamaili. Czarny Motyl tymczasem wywołuje potężną burzę. Mały Gilgolak Giwik, podgląda działania Sawory, ale nie jest w stanie nic zrobić. Odrażające Kukłaki pod osłoną burzy porywają Lamailę. Bezbronna Księżniczka zostaje schwytana w czasie snu, a następnie przeniesiona do odległych włości Sawory na jeden z księżyców Jowisza, Ganimedesa – do Krainy Mrocznych Skał.

AKT II

Rozmowa Księcia z Nocnymi Stworzeniami

Szalejąca burza z piorunami wystraszyła wszystkie stworzenia, które znalazły schronienie w ramionach płatków kwiatów. Wraz z ustaniem nawałnicy Gilgolaki niepewnie wychodzą ze swoich kryjówek. Księżę również wraca na polanę, ale nie zastaje tam Lamaili. Przybiega Giwik i opowiada o wydarzeniach, których był świadkiem w nocy. Do rozmowy dołączają inni mieszkańcy. Gulgacz, obserwujący całą sytuację z głębi rzeki, także widział w świetle błyskawic zarys potwornych straszyci, które porwały Księżniczkę. Stworzenia wraz z Namadilem zastanawiają się w jaki sposób można pomóc Lamaili. Gilgolaki twierdzą, że to wszystko przez to, że Namadil nie umie nie spać w dzień. Podpowiadają też, że jedyną osobą, która może mu pomóc jest mądry Czarnoksiężnik Harrat. Namadil uroczyście obiecuje, że uda się do niego po poradę.

Wizyta u Czarnoksiężnika Harrata

Gilgolaki postanawiają natychmiast zorganizować wyprawę do Krainy Mrocznych Skat, aby uwolnić Księżniczkę Dnia. Namadil jest im bardzo wdzięczny za pomoc, ale nie chce narażać ich na niebezpieczeństwo i decyduje się sam stawić czoła Saworze. Najpierw jednak, zgodnie z obietnicą złożoną Gilgolakom, udaje się po poradę do Czarnoksiężnika Harrata.

Namadil wzląduje ku gwiazdom i dociera do kryjówki Harrata, mieszczącej się na Marsie – czerwonej planecie. Kiedy przybywa, opowiada mu historię o uprowadzeniu Lamaili. Harrat domyśla się, że Księżniczkę musiała porwać Sawora – złośliwa czarownica o wyglądzie Czarnego Motyla, która zapewne sama zakochała się w Namadilu i postanowiła usunąć konkurentkę. Harrat przypuszcza, gdzie Sawora więzi Lamailę, wręcza więc Namadilowi specjalny kompas, który wskaże mu drogę na Ganimesesa – kryjówki, w której uwięziona jest Księżniczka. Przyrządza też napój, który ma sprawić, że Namadil będzie mógł egzystować także za dnia, co pozwoli mu spotkać się z Lamailą. Harrat podaje flakon Namadilowi i zaznacza, że napój będzie działał dopiero wtedy, gdy Namadil udowodni swoją odwagę, jak bardzo kocha Lamailę.

Kraina Mrocznych Skat – sprawdzian odwagi Księcia

Księżę podążając według wskazówek magicznego kompasu dociera do Krainy Mrocznych Skat. Przed wejściem do groty, w której uwięziona jest Lamaila, pojawiają się odrażające, pełzające po skałach Kubikusy. Próbuje zahipnotyzować i przegonić Księcia, ale on nic nie robi sobie z ich grózb i mimo to wchodzi do wnętrza jaskini, w której napotyka kolejną pułapkę. Stworzenia utkały sieć, Księżę jednak rozrywa ją bez najmniejszego problemu i dzielnie kroczy dalej.

W głębi, z ciemnej otchłani wypętza stado Kukłaków. Księżę nie jest w stanie ich pokonać. Ich hipnoza okazuje się skuteczna i Księżę zaczyna jej ulegać. Przed grotą czuwają – nieposłuszne jak zawsze – Gilgolaki, które nie posłuchały prośby Namadila i również postanowiły pomóc w ocaleniu Księżniczki. Gilgolaki wbiegają do wnętrza groty i przepędzają Kukłaki. Księżę jest wyczerpany i powoli traci nie tylko siły, ale również i świadomość.

Kończy się noc, a wraz z nadejściem dnia Księżę zapada w głęboki sen. Gilgolaki próbują obudzić Księcia, niestety bezskutecznie. Na szczęście w porę znajdują w kieszeni Namadila napój, który podarował mu Harrat, nalegają, aby go wypił. Ku ogromnej radości Gilgolaków już po pierwszej kropli magicznego specyfiku Namadil odzyskuje siły.

Lamaila w więzieniu

Świta. Lamaila budzi się w lochu. Jest splątana w pajęczynę. Została uprowadzona w nocy, więc nie miała o niczym pojęcia i cała zastana sytuacja jest dla niej szokująca. Przerażona tym, co może ją spotkać, postanawia uciec z pułapki, ale każda z podjętych prób okazuje się daremna. Nagle dostrzega Namadila, który ostrożnie, tak aby nie zostać zauważonym przez Saworę, zmierza w jej kierunku. Księżę uwalnia Lamailę. Opowiada jej wszystko i pokazuje magiczny eliksir otrzymany od Czarnoksiężnika Harrata, dzięki któremu także za dnia może funkcjonować.

Oboje czym prędzej – lecąc pomiędzy planetami i kometami – wracają do swoich wiernych przyjaciół na polanie. Na Ganimesesie Sawora zauważa, co się stało, ale jest już za późno.

Spotkanie Lamaili i Księcia

Młodzi wiedzą, że mają cały dzień dla siebie i nic nie przeszkodzi ich szczęściu. Wyznają sobie miłość i tańczą czuły taniec. Czas szybko mija, jednak wraz z nastaniem zmierzchu Lamaila robi się coraz bardziej senna. Księżę chce podać Lamaili napój, który dostał od Harrata, ale zauważa, że cały już został wypity w walce z Kukłakami. Bezradny Księżę nie wiedząc co ma robić całuje śpiącą Lamailę. Nagle pośród liści Wielkiego Drzewa, pomiędzy które Księżę rzucił flakon, wyrasta wielki i jasny jak słońce o poranku kwiat. Zdumiony Księżę zauważa w tym samym momencie, że Lamaila otwiera oczy i budzi się do życia. To magiczna moc kwiatu w kształcie połączonych Słońca i Księżyca, który swoim blaskiem rozświetla całą polanę, sprawiła, że Lamaila i Namadil już na zawsze odzyskali możliwość decydowania o swoim śnie. Noc, w którą miało miejsce to niezwykle zdarzenia, zostaje od tej pory nazwana równonocą. Namadil i Lamaila kontynuują swój taniec miłości.

Przybycie gości na bal

Księżę i Lamaila zapraszają Stworzenia Dnia i Nocy na wspólny bal, podczas którego wszyscy będą mogli się bawić, niezależnie od pory dnia czy nocy. Rozlegają się fanfary i przybywają liczni przyjaciele różnych krain.

Bal

Na cześć pary wydano ucztę. Goście bawili się dzień i noc. Gwiazdy tańczyły w parach z kwiatami, Kukłaki z Gilgolakami, pojawiła się nawet Sawora zapewniając, że już nigdy więcej nie będzie się mieszać w sprawy tych dwojga. Mr. Gulgacz ucieszył się, że będzie miał z kim na balu tańczyć.

Namadil i Lamaila zostali odtąd Królem i Królową w Królestwie Dnia i Nocy, a ich miłość trwać będzie wiecznie, niezależnie od wędrówki planet.

OPIS POSTACI

Lamaila

Księżniczka dnia. Subtelna, delikatna i piękna. Wytrwała, ambitna i wrażliwa marzycielka czekająca wytrwale na romantyczną miłość.

Namadil

Księżę nocy. Przystojny młodzieniec o arystokratycznych manierach i delikatnych rysach. Świadomy swego wdzięku. Cieszy się opinią księcia walecznego i sprawiedliwego. Jest odważny i nie boi się stawić czoła przeszkodom jakie napotyka. Ceni swoją wolność.

Sawora

Biały motyl, który wszystko wie i wszystko widzi. Potajemnie marzy o tym, aby zostać księżną nocy, a tym samym partnerką Namadila. Posiada równie przerażających jak ona sama pomocników – Kubikusy i Kukłaki. Sawora żyje w samotności, a jedyni pozorni przyjaciele, których ma, tkwią u jej boku tylko dlatego, że panicznie boją się uroku, jaki może na nich rzucić, gdyby okazali się jej nieposłuszni.

Kukłaki

Czarne, włochate, skrzydlate stworzenia. Wykonują rozkazy swojej przywódczyni – Sawory. Są bardzo zwinne, szybkie i przebiegłe.

Gulgacz

Bardzo otyły i obślizgły, a zarazem niezwykle sympatyczny i szarmancki mieszkaniec podwodnej krainy, którego ogromną pasją jest taniec. Przyjaźnie nastawiony do świata i innych istot.

Sawora, projekt kostiumu: Anna Chadaż

Harrat, projekt kostiumu: Anna Chadaj

Harrat

Czarodziej, który posiada ogromną wiedzę dotyczącą magii i nadzwyczajne umiejętności. Mieszka na Czerwonej Planecie. Pomocny, rozsądny i dobroduszny mędrzec, który zawsze służy dobrą radą.

Kubikusy

Odrażające, obślizgłe, pełzające po ścianach stwory, umieją pleść pajęczyny oraz hipnotyzować. Są bardzo giętkie i potrafią dostać się w każdą szczelinę.

Gilgolaki

Przyjazne, zabawne stworzenia, które uwielbiają psoty i figle. Są łącznikiem świata książniczki Lamaili i księcia Namadila. Pojawiają się czasem także w naszej rzeczywistości... Sypiają o różnych porach. Są aktywne zarówno w dzień, jak i w nocy. Nikt nie jest w stanie nic im kazać – robią tylko to, co same uznają za właściwe.

Giwik

Mały, młody Gilgolak, którego rozpiera energia. Jest ciekawy świata, wszystko chciałby wiedzieć, wszędzie być i wszystko móc zobaczyć na własne oczy.

Maciej Pawłowski

Kompozytor, dyrygent, reżyser i pedagog.

15 lipca 2014 roku jego rock-opera *Szambalia*, jako pierwsze w historii dzieło musicalowe polskich twórców, została wystawiona w Londynie. Jest pierwszym dyrygentem na świecie, który zrealizował, jako kierownik muzyczny, wszystkie musicale z tzw. „Złotej Piątki” – *Upiór w operze* i *Koty* Andrew Lloyd Webbera, *Les*

Misérables i *Miss Saigon* Claude-Michela Schönberga i *Taniec Wampirów* Jima Steinmana.

Jest autorem muzyki do musicali *Art Factory* (pierwszy polski dance-musical) i *Legenda Łysej Góry*, rock-oper *Amazonki* i *Wikingowie* i *Szambalia*, oratorium fabularyzowanego *Bitwy Szambali*, baletu *Lamaila* oraz autorem muzyki do ponad dwudziestu przedstawień teatralnych. Jako dyrygent do tej pory poprowadził orkiestry ponad 3000 razy.

Był kierownikiem muzycznym dziewięciu polskich prapremier musicali w Teatrze Muzycznym ROMA – *Crazy For You* George'a Gershwin, *Miss Saigon* Schönberga, *Grease* Jima Jacobsa, *Koty* Lloyd Webbera, *Akademia Pana Kleksa* Andrzeja Korzyńskiego, *Upiór w operze*, *Les Misérables* Schönberga, *Taniec Wampirów* Steinmana i *Aladyn* JR Alana Menkena.

Ma na swoim koncie liczne edycje fonograficzne, w tym siedem płyt orkiestrowych: musicale *Fame* Steve'a Margoshesa, *Crazy For You* i *Koty* (Złota Płyta), *Taniec Wampirów* (Płatynowa Płyta), *Akademia Pana Kleksa* (Złota Płyta), *Upiór w operze* (Potrójna Płatynowa Płyta) oraz musical *Les Misérables* (Złota Płyta). Jako reżyser – oprócz własnych dzieł – wyreżyserował i poprowadził jako dyrygent widowisko Gershwin w Teatrze Wielkim w Łodzi.

Jest założycielem Autorskiej Szkoły Musicalowej Macieja Pawłowskiego, która od 2007 roku kształci dzieci i młodzież w zakresie śpiewu, tańca i aktorstwa.

Prywatnie jest miłośnikiem starożytnej historii oraz astronomii.

Liwia Pawłowska

Wokalistka, filozof, teatrolog, pedagog. Absolwentka Akademii Muzycznej w Gdańsku, Akademii Teatralnej w Warszawie oraz Uniwersytetu Jagiellońskiego. Śpiewała w Teatrze Muzycznym ROMA w spektaklach Koty, Taniec Wampirów, Upiór w Operze, Akademia Pana Kleksa, Les Misérables, Aladyn JR, Najlepsze z Romy. Nauczycielka śpiewu w Autorskiej Szkole Musicalowej, od 2011 roku prowadzi Studio Wokalne ASM. Współpracowała z VIVA Polska, Disney Polska, Telewizją Warszawa, MiniMini+. Laureatka licznych konkursów i festiwali.

Andrzej Morawiec

Tancerz, pedagog, choreograf. Absolwent bytomskiej Państwowej Szkoły Baletowej (1986) oraz Leningradzkiego Instytutu Kultury na wydziale Choreografii i Pedagogiki Baletu (1990).

Tańczył w zespole baletu Państwowej Opery Śląskiej i Śląskim Teatrze Tańca w Bytomiu, gdzie jednocześnie zajmował się asystenturą i repetycją prac choreografów zagranicznych. Występował gościnnie w Gdańskim i Kieleckim

Teatrze Tańca. Był instruktorem i choreografem Sekcji Akrobatyki Sportowej AZS AWF w Katowicach i wykładowcą katowickiej Państwowej Akademii Muzycznej na wydziale Rytmiki.

Pedagog tańca klasycznego i współczesnego oraz twórca licznych prac choreograficznych dla Państwowej Szkoły Baletowej w Bytomiu, prezentowanych w kraju i za granicą. Tam też założył Tom Bombadil Dance Company, a choreografia *Loa* w wykonaniu tego zespołu zdobyła wyróżnienie II Gdańskich Debiutów Młodych Choreografów w 1997 roku.

Od września 2001 roku nauczyciel tańca współczesnego w Ogólnokształcącej Szkole Baletowej w Gdańsku. Wykładowca metodyki nauczania tańca współczesnego na Uniwersytecie Muzycznym im. Fryderyka Chopina w Warszawie na wydziale Dyrygentury Chóralnej, Edukacji Muzycznej, Muzyki Kościelnej, Rytmiki i Tańca.

Współtworzył Trójmiejską Korporację Tańca zrzeszającą najlepszych tancerzy związanych z Trójmiastem, w ramach której występował głównie jako tancerz solowy.

Wyróżniony przez Dyrektora Centrum Edukacji Artystycznej Nagrodą Indywidualną II stopnia, za szczególny wkład w rozwój edukacji artystycznej w Polsce. W 2010 roku uzyskał tytuł doktora sztuki muzycznej w dyscyplinie artystycznej rytmika i taniec. W 2014 roku został oznaczony medalem Zasłużony dla Kultury Polskiej przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Tadeusz Płatek

Studiował dziennikarstwo i europeistykę na Uniwersytecie Jagiellońskim, teorię muzyki w Akademii Muzycznej w Krakowie oraz dyrygenturę w Królewskim Konserwatorium w Brukseli. W 2012 roku ukończył wydział dyrygentury symfoniczno-operowej w Akademii Muzycznej w Krakowie, w klasie prof. Tadeusza Strugały, gdzie obecnie odbywa studia doktoranckie.

Zadebiutował w 2009 roku w Londynie na festiwalu Copernicus, organizowanym wspólnie przez Royal Academy of Music i Royal College of Music. W latach 2008-2012 był asystentem w Operze Krakowskiej, uczestnicząc w przygotowaniu m.in. oper *Eugeniusz Oniegin*, *Carmen*, *Traviata* oraz *Halka*, którą poprowadził w ramach swojego spektaklu dyplomowego. Od 2012 roku pełnił funkcję dyrygenta w Operze i Filharmonii Podlaskiej. Zrealizowany pod jego kierownictwem muzycznym musical *Korczak* zdobył Teatralną Nagrodę Muzyczną im. Jana Kiepury za najlepszy spektakl 2012 roku, został wyróżniony Medalem Rzecznika Praw Dziecka oraz otrzymał tytuł Wydarzenie Historyczne Roku, przyznane przez Muzeum Historii Polski w Warszawie.

Tadeusz Płatek jest autorem źródłowego opracowania fragmentów opery *Halka*, na podstawie pierwodruków i rękopisów Stanisława Moniuszki. Współpracował z wieloma orkiestrami symfonicznymi, m.in. Filharmonii Koszalińskiej, Filharmonii Podlaskiej, Filharmonii Krakowskiej i Filharmonii Poznańskiej oraz Polish-Israeli Festival Orchestra. Poprowadził ponad 130 przedstawień operowych, musicalowych i koncertów symfonicznych.

Od marca 2014 pełni funkcję kierownika Krakowskiej Filii Autorskiej Szkoły Musicalowej Macieja Pawłowskiego, działającej pod honorowym patronatem Teatru Muzycznego ROMA. Z zespołem ASM przygotował premiery musicali *Grease*, *Taniec Wampirów*, *Amazonki i Wikingowie*, *Alladyn JR*, *Koty* oraz *Dorotka w Krainie OZ*. Od 2014 roku jest stałym dyrygentem Orkiestry Kameralnej Józefina.

Posiada licencję rajdową R2. Ma siedmioletnią córkę Marcelinę.

Grzegorz Policiński

Grafik, scenograf, reżyser światła. Absolwent ASP w Krakowie. Pracę zawodową rozpoczynał jako scenograf w Telewizji Polskiej w Krakowie i w Warszawie, gdzie specjalizował się w telewizyjnych programach muzycznych. W TVP zrealizował niezliczoną ilość wielkich widowisk muzycznych i koncertowych. Współpracował ze Stanisławem Tymem, Krzysztofem Jaślarem, Zbigniewem Górnym, Krzysztofem Jasińskim. Jest autorem realizacji scenograficznych do koncertów muzyki popularnej dla zespołów i wykonawców polskich, m.in. Maanam, Lady Pank, De Mono, Republika, Budka Suflera, Ewa

Bem, Maryla Rodowicz, Kazik; zagranicznych – Cesaria Evora, Marrilion, Fish, Peter Gabriel, Buena Vista Social Club, Lionel Richie; oraz koncertów finałowych i koncertów galowych w Przeglądach Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu.

Realizował projekty sceniczne do koncertów muzyki poważnej dla czołowych artystów polskich i zagranicznych takich, jak Krzysztof Penderecki, Wojciech Kilar, Jerzy Maksymiuk, Barbara Hendricks, a także Filharmonii Berlińskiej.

Zaprojektował scenografie do większości największych musicali oraz przedstawień dramatycznych. Był również scenografem w kilku produkcjach filmowych, podjął współpracę m.in. z włoskim Studiem Cinecitta i niemieckim Babelsberg. Współpracował z Teatrem Rozrywki w Chorzowie, teatrami muzycznymi w Łodzi, Gdyni i Gliwicach, Teatrem Polskim w Bielsku-Białej, Teatrem Wielkim w Warszawie, Teatrem Horzycy w Toruniu, Teatrem Capitol we Wrocławiu, warszawskim Teatrem Ateneum i Syrena; z teatrami za granicą: Nowa Opera Izraela, norweski *Musikkteater Trondheim Symfoniorkester*, *Teatr Muzycznej Komedii w Petersburgu* czy włoski *Teatro Sociale w Como*.

Anna Chadaj

Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie – Międzywydziałowej Katedry Scenografii w pracowni prof. M. Jarnuszkiewicza oraz prof. Pawła Dobrzyckiego na Wydziale Architektury Wnętrz – którą ukończyła z wyróżnieniem w 2006 roku. Ponadto jest absolwentką Policealnego Studium Technik Teatralnych i Telewizyjnych w Warszawie (2001). Tworzy dekoracje i kostiumy do spektakli w teatrach dramatycznych, muzycznych, operach oraz teatrach lalek. Współpracowała m.in. z Teatrem Muzycznym Capitol we Wrocławiu (*Trzej Muszkieterowie*, *Tempus Fantasy*, *Czarnoksiężnik z Krainy Oz*), Teatrem Rozrywki

w Chorzowie (*Młody Frankenstein*, *Zobacz Alicjo*), Teatrem Muzycznym w Poznaniu, Teatrem Muzycznym w Łodzi (*Cyrano*), Teatrem im. Stefana Jaracza w Łodzi (*Ich czworo*), Teatrem Bagatela w Krakowie (*Poskromienie złościcy*, *Mefisto*), Teatrem im. C.K. Norwida w Jeleniej Górze, Teatrem Zagłębia w Sosnowcu, Lubuskim Teatrem im. Leona Kruczkowskiego w Zielonej Górze, Teatrem im. Stefana Jaracza w Olsztynie (*Woyzeck*), Teatrem Dramatycznym w Warszawie, Operą Krakowską, Wrocławskim Teatrem Lalek, Teatrem Lalek Baniałuka w Bielsku Białej, Teatrem Pinokio w Łodzi, Teatrem Lalki i Aktora „Kubuś” w Kielcach, Teatrem Lalki i Aktora w Wałbrzychu, Teatrem Dzieci Zagłębia im. Jana Dormana w Będzinie, Teatrem Maska w Rzeszowie, Białostockim Teatrem Lalek i wieloma innymi.

W 2015 roku reprezentowała Polskę na wystawie podsumowującej 25-lecie kostiumografii światowej na quadriennale scenograficznym w Pradze oraz na *Costume Design at The Turn of the Century: 1990-2015* w A.A. Bakhrushin State Central Theatre Museum w Moskwie (2015). Jest także autorką kostiumów Ceremonii Otwarcia Europejskiej Stolicy Kultury Wrocław 2016.

Tomasz Filipiak

Reżyser światła, inscenizator, muzyk i kierownik produkcji. Założyciel i dyrektor prywatnego Teatru V6 w Łodzi, gdzie od kilku lat realizuje swoje autorskie projekty sceniczne (m.in. spektakle *Aquarius*, *Zatrudnie milionera*, *Bal Wampirów*, *Imibala*). Jako reżyser światła współpracuje z wieloma teatrami w Polsce, m.in. Teatrem Muzycznym Capitol we Wrocławiu (*Jerry Springer – The Opera*, reż. J. Klata; *Tempus Fantasy*, reż. J. Gębura; *Trzech Muszkieterów*, reż. K. Imiela), Teatrem Muzycznym Roma w Warszawie (*Les Misérables*, reż. W. Kępczyński), Teatrem Rampa w Warszawie (*Rent*, reż. J. Szydlowski; *Rapsodia z Demonem*, reż. M. Driesse; *Jesus Christ Superstar*, reż. S. Bello, J. Wocial), Teatrem Muzycznym w Łodzi (*Jesus Christ Superstar*, reż. Z. Macias) oraz Teatrem Muzycznym w Poznaniu (*Opowieści zimowe*, reż. J. Kruciński).

W 2011 roku współtworzył widowisko plenerowe *One Year to Go* promujące Euro 2012 we Wrocławiu. W roku 2015 razem z artystami Teatru V6 stworzył spektakl *Imaginarium*, który otwierał Festiwal Kinetycznej Sztuki Światła Light Move Festival 2015 w Łodzi. Od 2016 roku współpracuje ze Zbigniewem Preisnerem (m.in. koncerty „Stare i nowe kolędy”, „Decalogue in music” podczas Klara Festival w Brukseli).

Projektuje, reżyseruje i realizuje światło dużych widowisk i festiwali w Polsce i za granicą (Pierwsze Otwarcie dachu Teatru Szekspirowskiego w Gdańsku, Koncerty Noworoczne w Poznaniu i w Warszawie – Sollus Entertainment, Przegląd Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu – „Bal, czyli wieczór zapoznawczy. Gra zespół Variete”, reż. J. Gębura; *Budorigum*, reż. C. Studniak).

Teatr Wielki w Łodzi i EC1

Astronomowie i prezenterzy Planetarium EC1 włączają się w przygotowania widowiska tanecznego LAMAILA. A dokładniej: dokonają popularno-naukowego wprowadzenia do tematyki przedstawienia, którego scenariusz jest z kolei grą wyobraźni. W ten sposób obu bliskim sobie placówkom uda się połączyć różnorodne sfery sztuki i nauki.

Współpraca między placówkami kultury – Teatrem Wielkim w Łodzi i „EC1 Łódź – Miastem Kultury” w Łodzi zainaugurowana została w projekcie „Sfera Muzyki - koncerty Joanną Woś” 10 i 11 grudnia 2016 r.

Jednocześnie chcemy podkreślić, jak wielkim walorem Planetarium EC1 jest jego zespół – pasjonatów astronomii, doświadczonych prezenterów i popularyzatorów wiedzy. To dzięki nim nowoczesna technologia rzeczywiście spełnia swoje zadanie. Dowodem uznania ogólnopolskiej publiczności był fakt, że 1 września 2016 r. Planetarium EC1 zwyciężyło w ogólnopolskim plebiscycie magazynu *National Geographic Traveler* i uzyskało tytuł pierwszego z „7 Nowych Cudów Polski”. Może się także pochwalić „Turystycznym Oskarem”, czyli certyfikatem Polskiej Organizacji Turystycznej jako jeden z najlepszych produktów turystycznych roku 2016.

Pytania można kierować także na nasz adres e-mail: planetarium@ec1lodz.pl

Osoba do kontaktu:

Michał Kędzierski, kierownik Działu Marketingu i Komunikacji

m.kedzierski@ec1lodz.pl

539 997 692

Dlaczego LAMAILA jest unikatowa...

- LAMAILA jest pierwszym w historii widowiskiem tanecznym na scenie Teatru Wielkiego w Łodzi.
- W LAMAILI bierze udział prawie 70 tancerzy i akrobatów.
- LAMAILA łączy narodowości – w spektaklu wezmą udział tancerze z dziewięciu krajów: Rosja, Ukraina, Włochy, Japonia, Szwajcaria, Węgry, Belgia, Francja, Polska.
- LAMAILA jest pierwszym dziełem, w którym tak liczna grupa młodych adeptów sztuki tańca ma powierzone bardzo ważne zadania sceniczne u boku tancerzy Teatru Wielkiego w Łodzi.
- W LAMAILI wszystkie postacie zostały wymyślone i stworzone od podstaw.
- Kostiumy do widowiska LAMAILA powstają aż w 6 pracowniach: krawiecka (damska i męska), szewska, modelatornia, perukarnia, pracownia kapeluszy.
- Do LAMAILI powstało łącznie 157 kostiumów.
- Najbardziej rozbudowany kostium – Harrat – pomieści 3 osoby.
- Kompozytor LAMAILI, Maciej Pawłowski, (łódzianin) w latach 1995–2016 zadyrygował ponad 50% wszystkich wykonań musicali w Polsce (w Łodzi tylko jednokrotnie – przedstawieniem *Gershwin* Teatru Wielkiego w Łodzi).
- Scenograf LAMAILI, Grzegorz Policiński, specjalizuje się w gigantycznych produkcjach, z których do tej pory największym było "Love rock Chopin" pod Piramidami, gdzie zgromadziło się ponad 100 000 ludzi.
- LAMAILA jest pierwszym w Polsce połączeniem widowiska scenicznego z naukowym programem edukacyjnym.
- Z okazji światowej prapremiery jedna z gwiazd w gwiazdozborze Cassiopei o numerze RRA 01h33m21.79 +60°40'12.2" dec 10.61 mag Cas została nazwana LAMAILA.

Institucja Kultury
Samorządu
Województwa
Łódzkiego

Zakład młodych dla rodziny
dotychczasowy ośrodek
Ministerstwa Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

patronat medialny Teatru

patronat medialny Teatru

patronat medialny

patronat medialny

ANGELA GHEORGHIU

gwiazda światowych scen operowych

oraz

CĂLIN BRĂTESCU (tenor)

i orkiestra Teatru Wielkiego w Łodzi

dyrygent **CIPRIAN TEODORAȘCU**

Teatr Wielki w Łodzi

10 czerwca 2017

godz. 20:00

**TEATR
WIELKI**
w ŁODZI

patronat

Marszałek Województwa Łódzkiego
Witold Stepien

Angela Gheorghiu zaśpiewa w Teatrze Wielkim w Łodzi

Angela Gheorghiu, najbardziej czarująca i utalentowana śpiewaczka operowa naszych czasów, wystąpi na scenie Teatru Wielkiego w Łodzi 10 czerwca 2017 r o godz. 20:00.

Tylko raz i tylko u nas ta wielka postać największych scen operowych świata pojawi się, by w towarzystwie znakomitego tenora Călina Brătescu dać próbę swego talentu w słynnych fragmentach dzieł Pucciniego, Verdiego, Cilei, Bizeta, Catalaniego, m.in. z *Adriany Lecouvreur*, *Toski*, *Madame Butterfly*, *Otella*, *Carmen*, *Gianniego Schicchi*, *Manon Lescaut*.

Angela Gheorghiu – najbardziej czarująca i utalentowana śpiewaczka operowa naszych czasów – urodziła się w małym rumuńskim miasteczku Adjud. Od wczesnego dzieciństwa widać było, że jej przeznaczeniem jest muzyka. Uczęszczała do szkoły muzycznej w Bukareszcie i także tam ukończyła studia w klasie Mii Barbu na Narodowym Uniwersytecie Muzycznym. Wspaniały głos i wyjątkowa prezencja zapewniły jej status międzynarodowej gwiazdy operowej.

Na arenie międzynarodowej zadebiutowała rolą Mimi (*Cyganeria*) w Covent Garden w roku 1992. W tym samym roku po raz pierwszy wystąpiła w Metropolitan Opera i w Wiedeńskiej Operze Narodowej. W 1994 roku wystąpiła w Covent Garden w partii Violetty (*Traviata*) w głośnym spektaklu, który następnie był emitowany w BBC. Od swego debiutu w Royal Opera House występowała w najważniejszych teatrach operowych na świecie. Jej repertuar obejmuje partie Mimi, Violetty, Charlotty, Julii, Neddy, Adiny, Toski, Magdy w *Jaskółce*, Manon, Małgorzaty, Leonory w *Trubadurze* i *Adriany Lecouvreur*. Nagrała wiele płyt dla wytwórni takich jak EMI Classics i Decca. Otrzymała liczne odznaczenia włącznie z La Médaille Vermeil de la Ville de Paris i Orderem Sztuki i Literatury (Ordre des Arts et des Lettres).

Zagrała tytułową rolę w filmie *Tosca* w reżyserii Benoit Jacquota, a także wystąpiła w roli Julii w filmie nakręconym dla Online Classics. Ostatnio występowała w partiach Mimi (La Scala, Royal Opera House, Wiedeńska Opera Narodowa, Opera national de Paris, Metropolitan Opera, Opera Państwowa w Hamburgu), Toski (Royal Opera House, Opera Państwowa w Berlinie, San Francisco Opera, Wiedeńska Opera Narodowa, Metropolitan Opera), Magdy (Royal Opera House), Małgorzaty (Royal Opera House), *Adriany Lecouvreur* (Wiedeńska Opera Narodowa, Opera National de Paris) i Charlotty (Wiedeńska Opera Narodowa, Festiwal w Salzburgu), a także w koncertach w Paryżu, Dublinie, Wiedniu i Salzburgu. Przyszłe angaże obejmują koncerty w Europie i Ameryce Północnej oraz spektakle w Londynie (*Adriana Lecouvreur*), Wiedniu (*Tosca*), Buenos Aires (*Adriana Lecouvreur*), Palermo (*Adriana Lecouvreur*).

Koncert Angeli Gheorghiu został objęty Honorowym Patronatem
Marszałka Województwa Łódzkiego:

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO
Witold Stępień

Angela Gheorghiu na żywo! Supergwiazda w superkoncercie w Teatrze Wielkim w Łodzi już w czerwcu 2017 roku. Tylko jeden koncert w Polsce!

Angela Gheorghiu – sopran

Călin Brătescu – tenor

Orkiestra Teatru Wielkiego w Łodzi pod dykcją Cipriana Teodoraşcu

W programie m.in.:

„Del sultano Amuratte... Ecco: respiro appena”

– aria Adriany z I aktu opery *Adriana Lecouvreur* Francesco Cilei

„Ma, dunque, è vero?”

– duet Adriany z Maurizia z II aktu opery *Adriana Lecouvreur* Francesco Cilei

„Sola, perduta, abbandonata”

– aria Manon z IV aktu opery *Manon Lescaut* Giacomo Pucciniego

„Ave Maria”

– aria-modlitwa Desdemony z IV aktu opery *Otello* Giuseppe Verdiego

„Mario, Mario! – Son qui...”

– duet Toski i Cavaradossiego z I aktu opery *Tosca* Giacomo Pucciniego

„ Ebben? Ne andrò lontana”

– aria Wally z I aktu opery *La Wally* Alfredo Catalaniego

Bilety w cenie:

550 PLN – amfiteatr rz. I, m. 10-23; rz. II, m 11-24,

500 PLN – parter rz. I-II; amfiteatr rz. I, m. 1-9, 24-32; rz. II 1-10, 25-34; loże I-VIII

460 PLN – parter rz. III-VIII

420 PLN – amfiteatr rz. III-VI

360 PLN – amfiteatr rz. VII-X

300 PLN – balkon rz. I-IV

250 PLN – balkon rz. V-VIII

100 PLN – balkon rz. IX-X

do nabycia od 15 marca 2017 r. od godz. 12:00

na stronie: <http://www.operalodz.com/> lub www.bilety24.pl

dzięki aplikacjom mobilnym do pobrania ze strony www.operalodz.com

w kasie Teatru, tel. 42 633 77 77.

Gustav Mahler

II SYMFONIA C-MOLL „ZMARTWYCHWSTANIE”

9 kwietnia 2017

wystąpią: **DOROTA WÓJCIK, AGNIESZKA MAKÓWKA**
chór i orkiestra Teatru Wielkiego w Łodzi
dyrygent **WOJCIECH RODEK**

II Symfonia c-moll ZMARTWYCHWSTANIE / Gustav Mahler
9 kwietnia 2017, godz. 17:00

Niedziela Palmowa, przypadająca w 2017 roku 9 kwietnia, rozpoczyna w Kościele katolickim Wielki Tydzień. Liturgia tego dnia jest pamiątką uroczystego wjazdu Jezusa do Jerozolimy pięć dni przed Jego ukrzyżowaniem. W takim dniu słowa, które posłużyły Gustawowi Mahlerowi jako literacki komentarz do jego II Symfonii, w wieloznaczny, literacko-muzyczny sposób stają się i nam znacznie bliższe.

„Stoimy nad grobem osoby, którą bardzo kochaliśmy. Całe jej życie, doczesne zmagania, cierpienia i osiągnięcia stają nam przed oczami. I teraz, w tym uroczystym i wzruszającym momencie, kiedy niepewność i roztargnienie codziennego życia są odsunięte niczym kaptur z oczu, głos budzącej respekt powagi rozgrzewa nasze serca, głos, który oślepił iluzją codziennego życia, zdaje się pytać: Co dalej? Czym jest życie, i czym śmierć? Czy będziemy żyć wieczne? Czy to tylko nic nieznaczący sen czy też nasze życie i śmierć mają jakieś znaczenie?”.

Podtytuł kompozycji – „Zmartwychwstanie” – zawiera czytelne przesłanie teologiczne, natomiast konstrukcja symfonii i treści zawarte w jej poszczególnych częściach uwydatniają teleologiczny sens egzystencji ludzkiej, prowadzący z ziemskiego świata do życia wiecznego.

Bilety w cenie: 27-40-45 zł ulgowe / 32-45- 55 zł normalne

do nabycia:

na stronie: <http://www.operalodz.com/> lub www.bilety24.pl

dzięki aplikacjom mobilnym do pobrania ze strony www.operalodz.com

w kasie Teatru – tel. 42 633 77 77.